

MOTIONER

VÄCKTA HOS

STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGE

ÅR 1912.

N:r 16.

Af herr **Lund**, *ang. åtgärd för införande af viss lättnad i bestämmelserna om besiktning vid stadens köttbesiktningensbyråer.*

(Med bilagd petition från kommissionärer för handel med uppslaktadt kött.)

Till Stockholms stadsfullmäktige.

Stockholms stadsfullmäktige ingingo genom beslut den 24 april 1911 till kungl. maj:t med underdånig framställning om vissa bestämmelsers intagande i en blifvande ordningsstadga för stadens köttbesiktningensbyråer. Detta beslut grundade sig på ett sakkunnigt uttalande från slakthusdirektören. Emellertid synes af hvad som framgår af den petition, som samtidigt med denna motion aflämnas till stadsfullmäktige, onödigt skärpta bestämmelser influtit i detta stadgande, en omständighet som synes kunna medföra betänkliga ekonomiska följder för Stockholms befolkning i fråga om ett af dess förnämsta livsmedel. Den framställning i slakthusdirektörens tjänsteutlåtande, sid. 25 i bih. 15 för 1911, som motiverar nödvändigheten af s. k. organtvång, synes ej heller vara tillämplig med hänsyn till yttre organ, såsom hufvudet, å *mindre djur*, utan torde bestämmelsen att djurets hufvud alltid skall medfölja det uppslaktade köttet tillkommen genom öfverdrifven sanitärnitälskan, utan grundligare eftertanke på dess praktiska följder. Hänvisande i öfrigt till den motivering, som petitionen från kött-handlande i Stockholm innehåller, får jag vördsamt hemställa,

att stadsfullmäktige måtte besluta ingå till kungl. maj:t med underdånig framställning att den för Stock-

holms stads köttbesiktningsbyråer gällande ordningsstadga i § 5 mom. 3 första del måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Köttet skall beträffande storboskap och svin åtföljas af tillhörande hufvud med tunga, samt beträffande storboskap, kalf, får, get eller svin af lungor, hjärta och lefver samt beträffande köttet af ko af jufver.»

Stockholm den 1 april 1912.

C. J. Lund.

Bilaga.

Till Stockholms stadsfullmäktige.

Undertecknade, hvilka i egenskap af kommissionärer bedrifva handel med slaktade köttvaror i hufvudstaden, anhålla härmed att få göra stadsfullmäktige uppmärksamma på vissa missförhållanden, som stå i samband med det köttbesiktningstvång, som tillämpas fr. o. m. den 8 febr. 1912 och hvaraf närmare bestämmelser finnas införda i stadgan af den 4 dec. 1911. Enligt denna stadgas bestämmelse i § 5 skall kött, hvarå påkallas undersökning, åtföljas af vissa organ, såsom lungor, hjärta, lefver, njure samt äfven hufvud. Enligt medicinska auktoritetens uppfattning har denna bestämmelse tillkommit såsom nödvändig för att göra besiktningskontrollen fullt effektiv. Vi tillåta oss dock framhålla, att detta stadgande, särskildt med hänsyn till bestämmelsen att hufvud äfven skall medfölja djurkropp af mindre djur, såsom kalf och får, torde vara fullkomligt obehöflig äfven ur sanitär synpunkt. Att så är förhållandet bevisas däraf, att sanitär undersökning af hufvud å kalfvar och får oss veterligen aldrig förekommer. Olägenheterna af denna bestämmelse äro däremot så mycket större. För det första omöjliggöres härigenom varaus försändande i snyggt och renligt skick. Genom blödning från hufvudet, som försiggår långt efter slaktandet, nedsölas antingen köttet eller det omhölje, i hvilket det är inlagdt, så att varan vid framkomsten är mer eller mindre blodigt nedsöladt. Förutom det ohygieniska i detta sakförhållande företer härigenom det saluhållna slaktade djuret långt ifrån någon tilltalande anblick. Dessa olägenheter äro dock af mindre betydelse vid jämförelse med den ekonomiska förlust, som härigenom åsamkas såväl producenten i första hand som äfven säljaren. Dessa kalf- och fårhufvud kunna nämligen redan under den kalla årstiden endast med stor svårighet afyttras till lägre priser, men däremot ej alls, då varmare väderlek inträffar. Det återstår då ingenting annat än att bortforsla dem till sopstationerna, således ett rent af upprörande nationalekonomiskt slöseri. Får producenten behålla dessa hufvuden såsom hittills, hvilket förut alltid ägt rum å landsbygden, kan denna del af djuret genast tillgodogöras och användas i hushållet. För producenten har detta

sådan betydelse, att han om möjligt undviker att sälja sitt kött till Stockholm och i stället söker sig en annan marknad. Från flera håll i landsorten har tillförseln af slaktade djur genom denna bestämmelse redan upphört, och förklara landtbrukarne på dessa platser, att de hädanefter hellre sända sina slaktade djur exempelvis till Kristiania och underkasta sig därvarande tullafgifter än att skicka varorna till Stockholm. Hvilken allvarlig betydelse detta förhållande har för hufvudstadsbefolkningen ligger i öppen dag. Genom minskad tillförsel måste ju högre köttpriser uppkomma. Vi inse tillfullo det berättigade önskemålet för Stockholms stads slakthus, att landtbrukaren skall finna med sin fördel förenadt att i största utsträckning sända sina levande slaktdjur till Stockholm i stället för att själfva företaga slaktningen å hemorten. Dock måste vi fästa uppmärksamhet vid de betydligt större svårigheter med afseende å transport, som föreligga för producenter å många orter att forsla levande djur långa vägar mot att sända slaktadt kött. För alla dessa, hvilka på grund af långa afstånd omöjligen kunna sända sina djur levande till hufvudstaden, bör dock enligt vår uppfattning icke läggas onödiga svårigheter i vägen att på annat sätt förse hufvudstaden med lifsmedel. I hufvudstadsbefolkningens intresse bör ju framför allt en riklig tillgång på färskt kött vara det viktigaste, vare sig detta kan äga rum genom slakthusets försorg eller genom kött-tillförsel på annat sätt. Rent ekonomiskt sedt, lider ju Stockholms stad ej heller någon förlust, om slaktadt kött införes, då besiktningsafgifterna för detta fullt motsvara slaktafgifterna vid slakthuset. Slakt- och saluhallsstyrelsen har ju också med fog beräknat större inkomster af besiktningstvånget än af slakthustvånget. Vi äro lifligt öfvertygade om, att dessa beräkningar äfven skola visa sig vara riktiga, om blott icke obehöfliga bestämmelser lägga hinder i vägen för en normal tillförsel af köttvaror från landsbygden.

Slutligen tillåta vi oss uppmärksamma de otillfredsställande anordningar, som stå i samband med köttbesiktningsbyråerna. Därigenom att dessa ännu endast äro tvenne till antalet, en på Norr och en på Söder, uppstå vid dessa en besvärande trängsel, som vållar oskäligen tidsutdräkt för varornas besiktigande. Det händer sålunda dagligen, att skjutsar med köttvaror måste uppehålla sig ända till 3 å 4 timmar innan allt har hunnit expedieras, hvilket vållar stora kostnader och olägenheter af andra slag. Det synes oss därför vara en rimlig begäran att ytterligare lokaler måtte

anskaffas för besiktningens verkställande. Med hänsyn till den mängd köttvaror, som inkomma båtledes till Stockholm, särskildt från platser rundt Mälaren, vore det af stort behof, att en sådan lokal liksom förut kunde ställas till förfogande i Staden inom broarna. Vidtoges dessa anordningar, kunde härigenom måhända tydligt underlätta arbetet för såväl förrättningshafvande som för byråernas kunder. — Med hänsyn till hvad vi sålunda anfört få vi vördsamt hemställa, att sådana ändrade bestämmelser måtte komma till stånd, som möjliggöra, att slaktadt kött utan onödigt hindrande bestämmelser liksom förut kan införas till Stockholm.

A. Broberg,
Munkbrogatan 9.

Conrad Johnsson,
Munkbrogatan 3.

Aktiebolaget Skånska Fläsk- & Köttaffären,
Käkbrinken 11, Valfrid Andersson.

Hugo Petterson,
Munkbrovägen.

C. E. Wikström,
Appelbergsgatan 37 A.

A. J. Lilja & Co,
Hötorget 13.

Dav. Weimer,
Hötorgsbasaren 14.

A. F. Jönsson,
Hötorgsbasaren 11—12.

L. H. Larsson,
Hötorgsbasaren 9—10.

Paul Mellin,
Appelbergsgatan 37.

John O. Persson,
Hötorgsbasaren 7.

Samuelson & Wirén,
Hötorgsbasaren 5—6.

J. E. Görander,
Tunnelgatan 11.

Herman Johansson,
Olofsgatan 5.

A. J. Lindgren,
Wallingatan 2.

Axel Ölander,
Appelbergsgatan 52.

Karl Mellin,
Olofsgatan 4.

E. A. Gustafsson,
Olofsgatan 3.